

[Stauning.]

indenfor Befolkningen i de første 30 Aar, og saa udviklede han videre, hvor rimeligt det efter hans Mening i og for sig kunde være, om de Konservative vilde tage ærligt paa Tingene og sige: Lad os ophæve alt det Væsen, vi har med Aldersrente og alt det. Men, sagde han, naar de ikke tør det, naar de ikke har Mod til at gøre det, som de skulde gøre, saa er det, man her laver, en Narresut, som man kalder Folkeforsikring. Ja, en Narresut, det er det, det ærede Medlem Hr. Hendriksen har præsenteret Folketinget efter den konservative Proprietær Myginds Mening.

Men se, en saadan Mand som denne fremragende og højt ansete konservative Mand tager man naturligvis intet Hensyn til. Det interesserer slet ikke den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, hvad en god konservativ Mand siger; derimod har han søgt over til Sverige for at finde sig en Forbundsfulde. Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem har gjort sig den Ulejlighed; det er ganske vist en afdød Socialist, han er søgt til, Nils Karleby, hvis Bog han har læst og fundet Behag i. Og det tiltaler mig i høj Grad; ogsaa jeg synes, det er en særdeles interessant Bog, med mange gode Ting i, og jeg haaber, at det ærede Medlem har faaet andet godt ud af Bogen end de Par Sætninger, han læste op for det høje Folketing forleden, og at han er blevet belært og omvendt og dygtiggjort paa andre Felter, hvor Nils Karleby ganske anderledes eftertrykkeligt siger Sandheden og sin Mening, end netop paa det Omraade, som det ærede Medlem har lagt Mærke til. Altsaa, jeg anser Nils Karlebys Bog „Socialismen og Virkeligheden“ for at være en særdeles interessant og god Bog, men en ren Bibel er den nu alligevel ikke. Det ærede Medlem mente, at naar Nils Karleby sagde et eller andet om Folkeforsikring, saa havde vi i Danmark og alle andre Lande at rette os derefter, som om det var et Bibelsted, der ikke kunde fraviges. Nej, saadan er det nu ikke. Nils Karleby var en fortræffelig Mand, men just derfor at udnævne ham til at være den eneste, der kunde præstere en sand Lære, det kan man dog ikke. Og det kan man saa meget mindre, som han slet ikke siger det, det ærede Medlem lægger ham i Munden. Jeg kan som sagt ikke have det mindste imod, at det ærede Medlem søger sin Assistance derovre i Sverige, men saa burde det ærede Medlem alligevel se rigtig efter, hvad det er, Karleby siger. Hvad det ærede Medlem henviste til paa Side 159 i hans Bog, er jo meget godt; der staar nem-

lig — med den højtærede Formands forventede Tilladelse citerer jeg nogle faa Linier: „Det, som da ligger nærmest for, er Organiseringen af Tilværelsens Tryghed gennem Samfundet. Det kan ske ved Forsikring i forskellige Former, ved Ret til Underhold i Overgangsperioder, ved Alderdoms- og Invaliditetspensioner etc. De praktiske Vanskeligheder, vi kan møde her, maa ikke faa os til at overse, at dette er den rationelle Vej til at give Arbejderklassen den Tryghed i Tilværelsen, som skal hæve den op til større Ligestillethed med de direkte Besiddende.“ Men der staar ikke her et Ord om, at det eneste forsvarlige er at lave Folkeforsikring. Nej, han skiller jo tværtimod paa dette Sted netop Tingene ud fra hinanden. Han har paa et tidligere Sted sagt, at i Sverige har man en, om end særdeles beskedne Folkeforsikring, og her siger han, at det gælder om at organisere Tilværelsens Tryghed gennem Samfundet, og det kan ske, siger han i forskellige Former; det kan ske ved Forsikring, det kan ogsaa ske ved Underhold i Overgangsperioden, og det kan endelig ske ved Alderdoms- og Invaliditetspensioner. Manden maatte jo være underlig, hvis han nævnte alle disse tre Ting ved Siden af hinanden uden at mene noget dermed, og han mener naturligvis, at Forsikring ikke er den eneste ideelle Form, men at ogsaa Samfundets Pensionering af de gamle og Invaliderne er i hvert Fald en Mulighed, som kan betrygge Tilværelsen for Smaafolk. Men, som sagt, jeg har ikke det mindste imod, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne søger sin Assistance i Sverige, men saa synes jeg ogsaa, at det ærede Medlem skal være konsekvent. Hvis Sverige virkelig er det Land, vi skal hente vore Eksempler fra, maa det jo ikke blot være i dette Tilfælde, men ogsaa i andre. Jeg kan huske, at jeg for et Aars Tid siden paaviste her, hvor fremsynet og hvor forstandigt man i Sverige havde indrettet sig med vidtgaaende Samfundshensyn i Udviklingen af Statsbanksystemet, men det gjorde ikke det ringeste Indtryk paa det ærede Medlem, ikke Spor. Han modsatte sig det svenske Systems Overføring til Danmark, han stemte, saa godt han kunde, imod det, som der den Gang var Tale om, og hvorved vi søgte at efterligne, hvad man havde i Sverige. Nu skal det ærede Medlem da ikke komme her og forsøge en anden Fremgangsmaade, naar det drejer sig om at berøve Fattigfolk en Ret; selv om det ærede Medlem har en Svensker under